

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414204182
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5414204182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35697270, zastúpená Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa 10, IČO: 35855673, proti žalovanej: U. E., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, v konaní o zaplatenie sumy 412,98 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 371,94 eura s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 28.06.2013 až do jej zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 19,60 eura, pričom zaplatenie priznanej pohľadávky súd povoľuje žalovanej v splátkach po 50,- eur mesačne splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca tak, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 08.09.2014 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 412,98 eura s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 28.06.2013 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnil ju tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu č. A2791141 (ďalej len „zmluva 1“) a zmluvu č. A5316844 (ďalej len „zmluva 2“), ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky (ďalej len „VP“). V zmysle predmetných zmlúv vypožičal žalovanej 2 SIM karty, ktoré žalovanej umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom a ku ktorým boli priradené účastnícke telefónne čísla: XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 124,- eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie (ďalej len „MT“) bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka (Rozsudok KS Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011), v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca sa touto žalobou v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný MT Nokia C5, a to vo výške 124,- eur (ďalej len „škoda“). Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou MT a jeho akciovou cenou, t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala MT za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a MT za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvných

vzťahoch počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprímerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanou. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaná si bola v zmysle Dodatku vedomá, že MT je jej predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT. Okrem škody za akciový MT žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za MT boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody je nasledovný: akciová cena 1,- euro, predajná cena 125,- eur, uplatnená škoda/výsledná suma 124,- eur. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 288,98 eura vyfakturovaných v období 02/2013 - 04/2013. Žalobca pokusom o pokonávku z 13.06.2013 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za MT, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote, na ktorú žalovaná nereagovala žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky za poskytnuté služby. Uplatnený úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 28.06.2013, odôvodnil poukazom na čl. 11, bod 11.14 VP. Uplatnená pohľadávka voči žalovanej teda predstavuje okrem sumy za neuhradené služby vo výške 288,98 eura aj nárok na zaplatenie škody vo výške 124,- eur. V prípade, ak by súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa považoval uplatnenú škodu za neprímerane vysokú, ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Súd na pojednávaní 01.12.2014 konal a na základe vykonaného dokazovania rozhodol s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti volaného zástupcu žalobcu, keď tomuto bolo predvolanie doručené spôsobom, aký označil v podanej žalobe, a aj žalobcu. Neprítomnosť ospravedlnil len žalobca podaním zo 27.11.2014 a vyjadril súhlas s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti na základe žalobcom zaslaných listinných dôkazov.

Žalovaná na tomto pojednávaní vypovedala, že si je vedomá toho, že spravila chybu, pretože keď prešla od žalobcu k inému operátorovi - O2 Slovakia, tak si neuvedomila, že tak robí ešte v dobe viazanosti. Vyjadrila ochotu žalovanú sumu zaplatiť, ale ak by to bolo možné, požiadala o možnosť jej splatenia v 30,- eur mesačných splátkach, ktoré by bola schopná splácať. Žalobca ju telefonicky vyzval na zaplatenie žalovanej sumy. Či ju vyzval aj inak, na to si už nespomína, ale nevylučuje, že jej mohol zaslať aj ten pokus o pokonávku, ktorý bol pripojený k žalobe. Už pred podaním žaloby si uvedomila na základe telefonického oznámenia žalobcu, ktorý ju upozornil, že hoci zobrala telefón dohodnutú viazanosť nedodržala. Veľmi ju to mrzí. Nechcela, aby to takto dopadlo. Ohľadne svojich pomerov uviedla, že žije v spoločnej domácnosti so svojím manželom a synom. Ona aj manžel sú starobní dôchodcovia. Manžel má dôchodok vo výške 302,- eur a ona vo výške 285,- eur mesačne. Syn je zamestnaný. Bývajú vo vlastnom rodinnom dome.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania boli uzavreté dve zmluvy o pripojení konkrétne 21.12.2006 Zmluva č. A2791141 (zmluva 1), ku ktorej dňa 21.09.2012 uzavreli dodatok s prílohou č. 1 k nemu (Bonusy ponuky „akvizičná ponuka“ zo dňa 05.09.2012 - ďalej len „dodatok“) a 24.11.2010 Zmluva č. A5316844 (zmluva 2).

Predmetom zmluvy 1 v znení dodatku k nej bol účastnícky program Paušál 199 Sk s benefitom, s aktiváciou služby CLIP, Roaming - s blokováním prichádzajúcich hovorov v roamingu, pričom po jej zmene dodatkom došlo k zmene účastníckeho programu na Maximum 2, s aktiváciou služieb Zákaznícka zóna, Orange Chat, TV v mobile a s bonusmi ponuky „akvizičná ponuka“ zo dňa 05.09.2012. Predmetom zmluvy 2 bol účastnícky program Denný internet 0 EUR.

Predmetom dodatku bol aj predaj 1 ks MT zn. Nokia C5 z majetku žalobcu so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu (po uplatnení zľavy z jej spotrebiteľskej ceny) s DPH vo výške 1,- euro

(čl. 1 bod 1.2 dodatku). V čl. 2 bod 2.3 dodatku bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov, na obdobie ktorej bola v bode 2.5 dodatku pre prípad porušenia zmluvných povinností žalovanou, uvedených o. i. v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä, ale nielen, nezaplatenie splatnej ceny za služby) dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 124,- eur.

Žalovaná nezaplatila v lehote splatnosti cenu služieb, ktoré jej boli vyúčtované v súlade so zmluvami 1 a 2, faktúrami žalobcu, vyfakturovaných v období od 02/2013 až 04/2013 pripojených k žalobe, znejúcich celkovo na sumu 292,61 eura, z ktorej si žalobca uplatnil sumu 288,98 eura, pričom žalovaná výšku uvedenej sumy ako svoj dlh voči žalobcovi nerozporovala.

Listom z 13.06.2013 označeným ako „pokus o pokonávku“, žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie splatnej pohľadávky vzniknutej za vyššie uvedené obdobie (zúčtovacie obdobie 02/2013 vo výške 118,88 eura, 03/2013 vo výške 141,98 eura, 04/2013 vo výške 28,12 eura) spolu vo výške 288,98 eura v lehote do 27.06.2013 na tam uvedený žalobcov účet. Súčasne ju vyzval, aby v tejto lehote zaplatila aj zmluvnú pokutu/náhradu škody v celkovej výške 124,- eur a v prípade mimosúdneho vymáhania poplatok za mimosúdne vymáhanie 33,04 eura.

Podľa doloženého interného dokladu žalobcu, údaje z ktorého žalovaná nerozporovala, predajná (nezľavnená) cena MT, predaného a prevzatého žalovanou pri uzavretí dodatku k zmluve 2 predstavovala 125,- eur s DPH (č. l. 14). Rozdiel medzi uvedenou nedotovanou predajnou cenou a „zľavnenou“ cenou (symbolické 1,- euro vrátane DPH) predstavoval sumu 124,- eur a v takejto výške 124,- eur si žalobca uplatnil náhradu škody tvrdiac, že ide o skutočne vzniknutú škodu. Okrem uvedenej škody bol ako súčasť žalovanej istiny predmetom konania aj nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky z titulu doposiaľ nezaplatených úhrad za poskytnuté, vyúčtované a už splatné úhrady za elektronické komunikačné služby v celkovej výške 288,98 eura spolu s úrokmi z omeškania zo žalovanej istiny za uplatnené obdobie plynúce odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej žalobcom žalovanej v pokuse o pokonávku z 13.06.2013.

Predmetné zmluvy sú svojim charakterom spotrebiteľskými zmluvami (§ 52 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase ich uzavretia, resp. uzavretia dodatkov k zmluvám) keďže boli uzavreté medzi žalobcom ako dodávateľom elektronických komunikačných služieb, konajúcim pri ich uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovanou ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, nekonajúcou pri ich uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Teda vzťahujú sa na ne aj ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky). Vzťahujú sa na ne aj ustanovenia zákona č. 610/2003 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetných zmlúv, pričom súd poukazuje najmä na ust. § 43 ods. 1, ods. 5 písm. b) a § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) uvedeného zákona.

Pokiaľ ide o žalovanú výšku úhrad za dohodnuté služby vyúčtovanú žalovanej jednotlivými faktúrami (v počte 6 založenými v spise na č. l. 18 až 23) týkajúcich sa úhrad vyúčtovaných na podklade niektorej z vyššie uvedených zmlúv za obdobie február až apríl 2013, splatných v období od 02.03.2013 až 30.04.2013 spolu na sumu 292,61 eura, z ktorej bola predmetom konania suma 288,98 eura, v danej časti vo väzbe aj na doložené faktúry, ktorými žalobca dokladoval žalovanú výšku úhrad za poskytnuté služby, ktorú sumu žalovaná nerozporovala a vyjadrila ochotu ju zaplatiť, súd žalobe v prevažnej časti vyhovel. Žalobca konkrétne predložil faktúry č. 2184680730 zo 16.02.2013 na sumu 117,51 eura splatnú 02.03.2013 týkajúcu sa obdobia od 13.02.2013 do 12.03.2013, ďalej faktúru č. 2184621200 zo 16.02.2013 na sumu 5,- eur splatnú 02.03.2013 (ňou bola vyúčtovaná výlučne úhrada za upomienku), faktúru č. 2188298029 zo 16.03.2013 na sumu 141,98 eura splatnú 30.03.2013 týkajúcu sa obdobia od 13.03.2013 do 12.04.2013, faktúru č. 2191943168 zo 16.04.2013 na sumu 8,12 eura splatnú 30.04.2013 (ňou bol vyúčtovaný poplatok za prenos tel. čísla a za info o spotrebe), faktúru č. 2191889957 zo 16.04.2013 na sumu 15,- eur splatnú 12.04.2013 (ňou bol vyúčtovaný poplatok za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb z dôvodu neplatenia) a napokon faktúru č. 2191883824 zo 16.04.2013 na sumu 5,- eur splatnú 12.04.2013 (ňou bola vyúčtovaná výlučne úhrada za upomienku). Z uvedených fakturovaných súm súd považoval za dôvodný, nesporný a preukázaný (s ohľadom aj na výpoveď žalovanej) nárok v rozsahu fakturácie faktúrou č. 2184680730 zo 16.02.2013 na sumu 117,51 eura, faktúrou č. 2188298029 zo 16.03.2013 na sumu 141,98 eura, faktúrou č. 2191943168 zo 16.04.2013 na sumu 8,12 eura a faktúrou č. 2191889957 zo 16.04.2013 na sumu 15,- eur, t.j. v rozsahu 282,61 eura. Pokiaľ ide o dohodnutú splatnosť týchto úhrad súd poukazuje na čl. 11 bod 11.9 a nasl. VP. Vo zvyšnej časti zo žalovanej sumy titulom „neuhradených služieb“, t.j. ohľadne sumy 6,37 eura (288,98

mínus 282,61), ktorú mali predstavovať poplatky za upomienky vyúčtované faktúrami č. 2184621200 a č. 2191883824, spolu na sumu 10,- eur, súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal dôvodnosť takejto fakturácie, teda že by žalovanú skutočne a ak áno, kedy a akým spôsobom vyzýval na zaplatenie omeškaných platieb za poskytnuté služby. Súd teda ohľadne uvedených poplatkov (keďže nebola preukázaná dôvodnosť ich účtovania), nemohol pristúpiť ani ku kontrole, či tieto poplatky nemajú základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke, teda či účtovaná výška týchto poplatkov nevybočuje z rámca možných nákladov žalobcu súvisiacich so zasielaním upomienok, ktorá výška by bola odvislá od spôsobu, akým by boli tieto výzvy zasielané žalovanej ako jej adresátovi.

Žalovanú náhradu škody v súvislosti s dodatkom v celkovej výške 124,- eur si žalobca voči žalovanej uplatňoval z titulu zľavy poskytnutej na kúpnej cene odpredaného MT. Zľava zo spotrebiteľskej ceny MT bola totiž poskytnutá práve v súvislosti so záväzkom účastníka zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dohodnutú dobu 24 mesiacov a počas tejto doby plniť si svoje povinnosti vyplývajúce o.i. z bodu 2.3 alebo 2.4 dodatku. Už bolo uvedené, že žalovaná svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu a počas tejto doby riadne si plniť svoje povinnosti, vrátane (a predovšetkým) povinnosti riadne a včas uhrádzať fakturované úhrady za poskytnuté a dohodnuté služby, porušila. Doposiaľ žalobcovi neboli uhradené dohodnuté úhrady za poskytnuté služby v prípade dodatku k zmluve 1 vyúčtované žalovanými faktúrami, pričom z dohodnutej doby viazanosti (do 21.09.2014) nie je týmito faktúrami pokryté obdobie v trvaní 17 mesiacov a 9 dní, a teda za uvedené obdobie nebude môcť dôjsť ku kompenzácii časti poskytnutej zľavy z dojednaných úhrad za poskytnuté služby. Plnenie zmluvných povinností žalovanej počas dohodnutej doby viazanosti, predovšetkým povinnosti riadne platiť úhrady za v súlade so zmluvou poskytnuté služby, bolo zabezpečené zmluvnou pokutou dojednanou v uvedenom dodatku vo výške 124,- eur, ktorú si ale žalobca neuplatňoval, ale žiadal priznať (výlučne) škodu, ktorá mu práve vo výške rovnajúcej sa výške zmluvnej pokuty mala vzniknúť tým, že sa mu prostredníctvom dojednaných úhrad za poskytované služby počas dohodnutej doby viazanosti nevrátila suma poskytnutej zľavy. Žalobca vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovanou s tým, že tento bude trvať (minimálne) po dohodnutú dobu viazanosti a benefity, ktoré v tejto súvislosti žalovanej poskytol aj v podobe zľavy z predajnej ceny MT, sa mu počas tejto dohodnutej doby viazanosti vrátia v rámci platieb za dohodnuté služby (dojednaný „paušál“). Tým, že žalovaná svoje povinnosti nedodrжала, došlo k predčasnému ukončeniu poskytovania služieb a časť z poskytnutých zliav, ktorých vrátenie žalobca dôvodne očakával, sa mu nevrátila. Tým vznikla žalobcovi škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s porušením uvedenej zmluvnej povinnosti žalovanej (§ 420 ods. 1 OZ).

Pokiaľ ide o výšku škody, návratnosť zľavy vo výške 124,- eur poskytnutej dodatkom k zmluve 1 pri dohodnutej dobe viazanosti poskytovania služieb 24 mesiacov, táto predstavovala v prepočte na mesiac 5,16 eura. Ak z dohodnutej doby viazanosti už vôbec nebude môcť dôjsť ku kompenzácii časti žalobcom žalovanej poskytnutej zľavy z ceny MT z fakturovaných úhrad za obdobie 17 mesiacov a 9 dní, zo zľavy vo výške 124,- eur takémuto obdobiu zodpovedá suma 89,33 eura. Týmto spôsobom súd určil výšku škody žalobcu, ktorú mu porušením zmluvnej povinnosti spôsobila žalovaná.

Z priznanej sumy 371,94 eura (282,61 eura + 89,33 eura) súd s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku omeškania žalovanej priznal uplatnený zákonný úrok z omeškania za žiadané obdobie, t.j. počnúc dňom 28.06.2013, čiže odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na jej zaplatenie poskytnutej žalobcom žalovanej v pokuse o pokonávku listom z 13.06.2013, od ktorého žalobca aj požadoval priznať úroky z omeškania, keď k uvedenému dňu, ktorému predchádzala splatnosť všetkých žalovaných faktúr, bola nepochybne žalovaná v omeškaní s celou priznanou časťou žalovanej istiny.

Vo zvyšnej časti uplatnený nárok na náhradu škody (celkovo ohľadne sumy 41,04 eura s uplatneným úrokom z omeškania z uvedenej sumy) ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci, proti žalovanému právo na náhradu ich pomernej časti, vyjmúc trov právneho zastúpenia, ktoré súd žalobcovi vôbec nepriznal, nepovažujúc ich za náklady nevyhnutne potrebné a účelne vynaložené v súvislosti s týmto konaním.

Z celkového predmetu konania mal žalobca úspech v rozsahu 90 % a vo zvyšných 10 % predstavujúcich úspech žalovanej, bol žalobca neúspešný, na základe čoho jeho tzv. čistý úspech predstavuje 80 %. Žalobcovi vyjmúc trov právneho zastúpenia vznikli trovy z titulu zaplateného súdneho poplatku za

podanú žalobu, ktorého správna výška je 24,50 eura (6 % zo základu 412,- eur), z čoho 80 % predstavuje priznaných 19,60 eura, ktoré je žalovaný povinný s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zaplatiť zástupcovi žalobcu. Žalobca síce na základe výzvy súdu zaplatil súdny poplatok až vo výške 30,50 eura, ale uvedený rozdiel vo výške 6,- eur (30,50 mínus 24,50) bude žalobcovi vrátený osobitným uznesením. Náklady, ktoré mali žalobcovi vzniknúť v súvislosti s jeho zastúpením advokátom a aj to splnomocneného žalobcom (na rozdiel od prvotných žalôb, pri ktorých si žalobca zvolil identického zástupcu len na podanie žaloby) na zastupovanie v celom konaní (ale so žiadosťou o doručovanie všetkých písomností priamo žalobcovi, pričom so súdom následne komunikoval priamo len žalobca, čím sa stala účasť splnomocneného zástupcu žalobcu v ďalšom konaní čisto formálnou), súd považuje za neúčelne vynaložené, ktorých výška pomerne výrazne navyšuje žalovanú pohľadávku a potenciálne takýto postup (v prípade úspechu žalobcu) môže byť nástrojom k jednoduchému vytváraniu zisku na úkor protistrany. Súdu je známe z jeho úradnej činnosti, že žalobca dlhodobo zabezpečoval všetky činnosti súvisiace s uplatnením svojich pohľadávok na súde voči svojim zákazníkom (bývalým zákazníkom) výlučne prostredníctvom svojich pracovníkov a až v poslednom období, bez nejakého relevantného dôvodu začal využívať služby advokáta na spísanie žalôb a ich podanie na súd, v súvislosti s čím si uplatnil odmenu za 2 úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia, podanie žaloby), ktorých výšku vyčíslil v danom prípade celkovou sumou 91,01 eura vrátane DPH. Pritom nedošlo k žiadnej výraznejšej zmene ani samotnej štruktúry a obsahu žalôb a v nich obsiahnutej právnej argumentácie. Všetky takéto žaloby majú typizovanú podobu, do ktorej pisateľ žaloby len dopĺňa potrebné údaje spôsobilé ju individualizovať voči konkrétnemu žalovanému (identifikačné údaje ohľadne žalovaného, výška žalovanej sumy, jej rozdelenie na sumu pripadajúcu na neuhradené služby a škodu s rovnakým vzorcom výpočtu škody, označenie čísla zmluvy o pripojení, vymedzenie obdobia neplatenia, atď.), ktoré dopĺňované údaje sú v žalobe uvádzané hrubším písmom. Na takúto činnosť je priam luxusom využívanie právnych služieb, čoho dôkazom je aj to, že predtým si dlhodobo tieto činnosti zabezpečoval žalobca sám. Súd teda nepovažuje náklady spojené so zastúpením žalobcu advokátom na vykonanie úkonov, na ktoré bol žalobcom splnomocnený, za náklady nevyhnutné pre riadne uplatňovanie alebo bránenie práva na súde, ktoré by mala znášať procesne neúspešná (prevažne neúspešná) protistrana, a preto tieto náklady (trovy právneho zastúpenia) v rámci rozhodovania o priznaní pomernej časti trov konania žalobcovi, zodpovedajúcich pomeru jeho úspechu v konaní, nezohľadňoval.

S poukazom na § 160 ods. 1 veta druhá O. s. p. súd povolil žalovanej s ohľadom na jej žiadosť a jej celkové pomery tak ako ich táto deklarovala, zaplatať pohľadávku priznanej žalobcovi s jej príslušenstvom v mesačných splátkach vo výške a za podmienok ich zročnosti tak, ako je uvedené v I. výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).